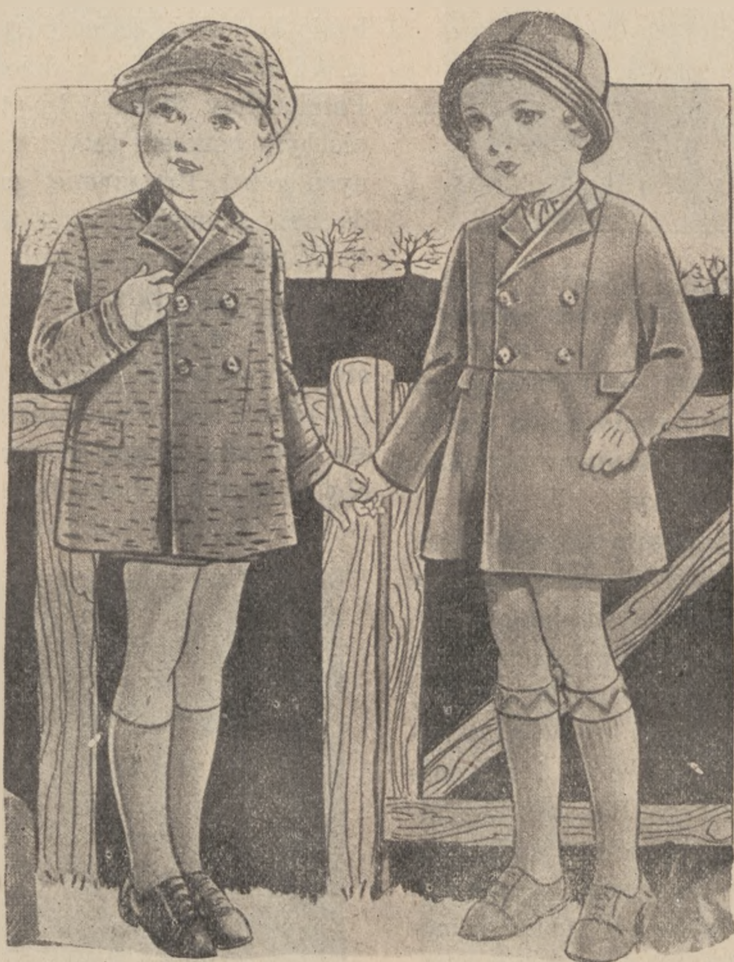
RADY PRAKTYCZNE

Modele jesiennych płaszczyków dla chłopców od lat 2 — 7.

Czem zająć dzieci od lat 2?

Najlepszą zabawą dziecka 2 - letniego są klocki, cegiełki i inne zabawki...

W Nr. 19-tym rozmyślaliśmy nad zajęciem dla najmłodszych dzieci do 2 lat. Dziś posuniemy się dalej, bo do lat 5 i wzwyż.

Najlepszą zabawą dziecka 2-letniego będą cegiełki, klocki i inne zabawki wyżej wspomniane — bawi się tem samem i w latach ponad dwa, dając opiekunkom więcej swobody, bo budzi się w nim inicjatywa, swoboda ruchu i wykonania samodzielnego. Bawi się wszystkiem wkładając własne ja. W tym wieku skoro umie nosić, przynosić, bawić się w łatwe gry ruchowe, możemy dziecko zająć „robotą“ ręczną. Pierwszym objawem po robieniu babek z piasku, trocin, które potem mogą przejść w lepienie z gliny. będzie cięcie, t .j. strzyżenie, którego początek był w objawach rwania bezmyślnego i szarpania papieru. Nożyczki są ideałem dążeń.

Dajemy więc nożyczki z okrągłemi końcami, dajemy je przed igłą i wyszywanką, i dziecko tnie. Pamiętajmy jednak, by to cięcie nie było psuciem nawet przeczytanych gazet. Przeciwnie, gazety będą nam pomocą; nawet te pomięte. Wyszukujemy w nich rysunki, a mamy ich tyle w dzisiejszych pismach; wycinamy po linji prostej czworoboku — przez co uczymy równo ciąć w odstępie od samego rysunku. Poprawiamy brzegi aby były równe i składamy — gdy

Oskarek też chce się bawić klockami...

Ulubiony pajac Stasia.

pomięte, prasujemy. Z resztek gazet robimy inne zabawy chwilowe, jak składanki łatwe — wycinamy ptaszki i t. d. lub zapoczątkowujemy wycinanki. Te jednak będą oddzielnym przedmiotem zabawy pouczającej. Rysunki dzielimy na rodzaje przedmiotów, które przedstawiają np. zwierzątka, widoczki i t. p. Zeszywamy z szarego papieru do pakowania duże „album", w które dzieci z przyjemnością wklejają rysunki, podklejając tylko górny brzeg, lub górne rogi. Tym sposobem po kolejnem wklejaniu, dziatwa otrzymuje własne „album" które może być nadzwyczaj ciekawe (a zwłaszcza po przechowaniu lat parę) i może być pomocą szkolną.

Dziecko tę swoją książkę uważa za coś, tak własnego, tyle ma dumy i poszanowania, że nawet nie niszczy i uczy się szanować książki. Zabawa ta nic prawie nie kosztuje a czas bardzo urozmaica i zapełnia.

Następnie przechodzimy do wycinanki. Najpierw ze skrawków gazet, potem z kolorowego papieru, skoro opanowały technikę „cięcia". Wycinanki te bywają bardzo ciekawe, a co ważniejsze, iż są doskonałym tematem do obserwacji rozwoju inteligencji dziecka. Radziłabym je wyzyskiwać od chwili

Marcia i Januszek.

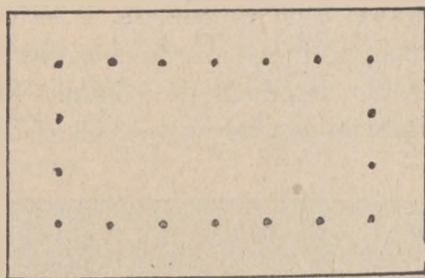
chęci pierwszego „cięcia“, zostawiając do zbioru każdy inny typ wycięcia, choćby nieudolny. Będą narazie wycinanki „ślepe“ potem przejdą w przebogate wyniki pomysłów. Album takie, wycinankowe, dziewczynki między rokiem 5 a 6-tym obserwuję i przyznam, iż może być źródłem dla niejednej kompozycji ornamentu.

O robocie i zabawkach z papierowych paciorków wiemy z ubiegłych zeszytów. Układanki z tekturek, foremek od guziczków i t. p. są dobrym materjałem do zabawy. No i ulubione zabawki miękie są od najmłodszych lat miłą zabawą, ale robić ich same dzieci w tym wieku nie mogą.

Nie chcąc się powtarzać, proszę Matki, aby przez redakcję prosiły, o wskazówki, jak się robią takie lub inne rzeczy, które im samym w zabawie pedagogicznej z dziatwą wydają się dobre, lub potrzebne. Ożywi to indywidualnie nasz dział.

J. Komorowska.

Wyszywanki

Są robótki dla dzieci, które wykończone wzbudzają w dziecku zachwyt i chęć naśladowania wzoru; i choć zajęcie trudne, dziecko prosi o takowe, a gdy otrzyma upragnioną robotę, stara się o ile możności dobrem wykonaniem jak najlepiej naśladować model, pragnie bowiem żeby jego praca znalazła uznanie wśród kolegów i wychowawców.

Do takich właśnie robót zaliczyć możemy wyszywanki Robótkę tę bardzo lubią dzieci, zwłaszcza dziewczynki, zawsze chętne do operowania igłą i nićmi. Rzeczą więc matki lub wychowawczyni, jest wspólne przygotowanie z dzieckiem tak ulubionej przez niego' robótki - zabawki.

Materjał potrzebny do wyszywanek łatwo znaleźć można. Papier sztywny, który w arkuszach, w sklepie z materjałami piśmiennemi nabyć trzeba, bawełna kolorowa w motkach, lub satin różnobarwna,

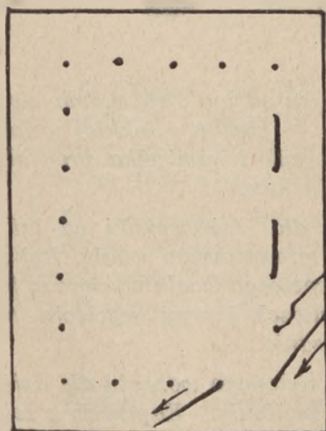
z której robimy nitkę odpowiedniej grubości.

Gdy już materjał przygotowany; z papieru wykroimy prostokąt 8 cm. długi i 6 cm szeroki. Ołówkiem rysujemy na nim w środku mniejszy prostokąt, następnie położymy papier na miękkim wojłoku, flaneli, lub grubym barchanie. Ostrą grubą igłą wybijamy dziurki jak wskazuje (rys. 1). Następnie igłą od kanwy, nawleczoną w bawełnę lub rafję, zaczynamy robotę.

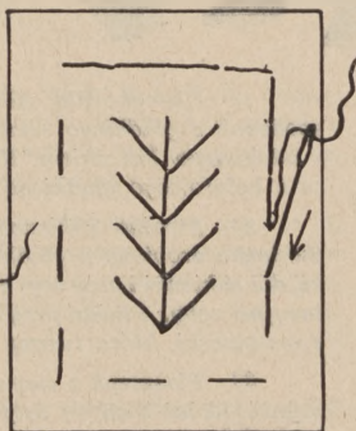
Wkładamy igłę w każdą dziurkę, raz z prawej, drugi raz z lewej strony, co widzimy na (rys. 2). W ten sposób wyszywamy cały prostokąt, a gdy takowy już skończony, powtarzamy robotę, przykrywając puste miejsca (rys. 3). Po wyszyciu tej ramki, rysujemy w środku gałązkę, lub coś bardzo łatwego, żeby dziecko mogło samo to wykonać. Podana wyszywanka jest jedną z najłatwiejszych, a robota takowej zachęci dziecko do dalszych wysiłków. Po wyszyciu 4-ch prostokątów zszywamy boczki i po dodaniu denka, otrzymamy małe pudełko na drobiazgi. W ten sposób można ozdobić boki łóżeczka dla lalki. Na odpowiednio przygotowanym papierze można wyszyć zwierzęta, ptaki lub kwiaty, ładnie kredką pomalować, a stanowić będzie oryginalną dekorację dziecinnego pokoju.

Robótka ta oprócz celu praktycznego, wyrabia w dziecku poczucie linji, oraz zmysł estetyczny, i dla tego może być polecona matkom i wychowawczyniom.

M. Brzóskówna.

Rys. 2

Rys. 3

U B R A N K A

1) Ubranko dla chłopczyka od lat 3-ch składa się ze spodenek z gładkiego szewiotu — bluzka z lekkiej wełenki z odcinanym karczkiem. Kołnierzyk i kamizelka przy bluzce z kolorowego gładkiego materjału.

2) Strojna sukieneczka dla dziewczynki od lat 2. Sukienka zrobiona z gładkiego granatowego woalu. Rękawki, dół sukienki i przy szyi z kremowego woalu wycięte w fantazyjne zęby. Pliska przy rękawach i przy wycięciu szyi z wstążeczki, która tworzy wiązanie.

3) Płaszczyk z ciemno - zielonego welwetu dla dziewczynki od lat 3-ch — cały na moltonie. Kapturek z tegoż materjału.

D Z I E C I Ę C E

4) Ubranko dla chłopczyka od lat 4 do 6-ciu. Granatowe spodenki z szewiotu z przodu fantazyjnie podcięte i bluzka z kremowej flory wykończona wąziutką wstążeczką tworzą efektowną całość. Pasek z białej skórki.

5) Jesienny płaszczyk dla dziewczynki na lat 5. Dwukrotnie odcinany, lekko skloszowany — skromny ten płaszczyk przybierają gęsto przyszyte guziczki od kołnierzyka do samego dołu. Cały płaszczyk podbity jest moltonem.

Formę bibułkową każdego z zamieszczonych modeli wysyłamy na zamówienie.

Pantofelki szydełkowe

Potrzebny materjał: 1 kłębek wełny „Rubais“, grube kościane lub drewniane szydełko.

Ścieg — różyczkowy.

Sposób robienia: łańcuszek takiej długości, aby mógł swobodnie objąć nóżkę dziecka w podbiciu, dla półrocznego dziecka wystarcza 25 oczek, robimy równy kawałek zszywamy lub łączymy szydełkiem piętkę A — B i kawałek od palców do podbicia również A — B czyli połowę długości pantofelka.

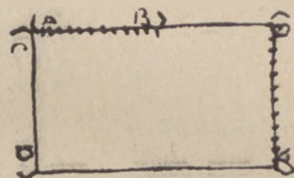
Następnie nabieramy na nitkę otwór przy palcach C — D ściągamy i zamocowujemy. Potem robimy cholewkę nie łącząc z przodu: I-szy rząd półsłupkami,

II-gi rząd w co drugie oczko słupek raz nawijany, jedno oczko w powietrzu — słupek, oczko w powietrzu, słupek i t. d. w to wciągniemy wstążeczkę.

III-ci rząd — zwykłe półsłupki. Zakończyć można pikotkami. Zamiast wstążeczki możemy do zawiązania zrobić łańcuszek z 2-ch nitek wełny i jednej jedwabiu długości 35 cm. zakończyć go chwaścikami i wciągnąć w pantofelki.

Dla dzieci, które zaczynają chodzić możemy je robić z grubej i bardziej szorstkiej wełny.

J. G.

Nasza forma

FARTUSZEK OD 3 — 4 LAT.

Fartuszek - krzyżaczek dla chłopczyka stosowny i dla dziewczynki, może być z płócienka, kretonu lub surowego płótna. Kieszonka prybrana barwnym haftem — lub aplikacją.